

WELKOM,

RUDY!

Elke maand bedenkt onze columniste hoe ze de wereld kan veranderen. Soms slaagt ze in haar opzet, soms niet.

ILLUSTRATIE
Deborah Lauwers

Sinds kort heb ik een nieuwe collega, Rudy. Op zich niets opzienbarend, zou je zeggen. Maar Rudy deelt bijna letterlijk mijn stoel. Want we zitten met twee achter hetzelfde loket, als een vorm van co-ouderschap. Een gevolg van de inkanteling van het OCMW in onze gemeente sinds 1 januari van dit jaar. We leren elkaar elke dag een beetje beter kennen, en ook al spreken we dezelfde taal, ik merk toch aan kleine cultuurverschillen dat Rudy er geen van 'bij ons' is. Rudy drinkt thee, ik zweer bij koffie. Hij zegt altijd 'je' tegen onze klanten aan het loket, ik zeg altijd 'ge'. Ooit heb ik het geprobeerd om 'je' en 'jou' te gebruiken, maar de mensen begrepen me niet of vonden mij een arrogante 'ollandse trut. Gelukkig zijn de tijden veel veranderend en kijkt niemand vandaag op van Rudy's 'je' en 'jou'.

We leren dus van elkaar. Ik hou van een wat meer rock 'n rollaanpak van de vragen van de burgers, Rudy zweert bij het volgen van de geijkte procedures. Wat bij ons aan het loket, waar administratieve vereenvoudiging jammer genoeg nog afhangt van de stemming van de medewerker achter het loket, al af en toe tot wrevel en frustratie heeft geleid bij ongeduldige burgers. Dan voel ik dat ik even moet overnemen van Rudy, die vervolgens verbijsterd toekijkt hoe ik de kafkaïaanse regeltjes even naast me neerleg om de persoon voor me te helpen. Die regeltjes breng ik later wel in orde, als ons loket gesloten is.

Nu onze wittebroodsweken bijna achter de rug zijn, hebben we stilaan een manier van samenwerken gevonden die alle verschillen overbrugt. Rudy en ik zien ondertussen de meerwaarde in van onze intensieve samenwerking, maar zal dit volstaan voor ons bestuur dat van een slanke en efficiënte overheid een mantra heeft gemaakt? We zijn er nog niet helemaal gerust in, eerlijk gezegd. Want zeg nu zelf, twee loketbedienden voor één loket, dat klinkt toch wel wat onnozel, niet? Toch zien we het zitten. Met de flexibelere openingsuren die eraan komen hebben we al zelf een rooster uitgewerkt dat past bij ons privéleven. Alleen op zaterdagvoormiddag zijn we er nog niet uit. Want dan moeten onze zonen allebei voetballen en die wedstrijden willen we voor geen geld missen. Misschien kunnen we een mobiel loket ontwikkelen voor die momenten. Dan staan we weer een stapje dichterbij de burger. ☺